

בס"ד. שיחת יום ה' פרשת שלח, כ"ד סיון, ה'תשכ"ח.

– לתלמידות המסיימות ד"ר בית רבקה" ולמדריכות דמחנה "אמונה"

– תחינה –

בלתי מוגה

- 1 א. נהוג לקשר כל פגישה עם פרשת השבוע - הפרשה שקראו בשבת שעברה או הפרשה שקורין
- 2 בשבוע זה.
- 3 ובכן: בפרשת שבוע זה מסופר שהקב"ה רצה שבני ישראל יכנסו לארץ ישראל, אבל היו המרגלים
- 4 שטעו בחשבון ובהבנת הענין, ולא כיוונו לכוונה של הקב"ה, ורצו שישאר המצב כמו שהוא - שישארו
- 5 במדבר, ומזה באה הגישה וההבנה הבלתי־נכונה שנקראת בשם "חטא המרגלים".
- 6 ולכאורה אינו מובן - כפי ששואל רבינו הזקן¹: כיון שמדובר אודות אנשים שנבחרו על־ידי משה
- 7 רבינו, שמזה מובן ש"באותה שעה כשרים היו" (כדברי רש"י²) - איך יתכן שהיתה אצלם טעות כזו?!
- 8 ועל כן צריך לומר, שיש מקום בשכל - שכל אמיתי - לטעות כזו.
- 9 והביאור בזה - שכאשר בני ישראל היו במדבר, היו יכולים להתמסר ללימוד התורה והנהגה כרצון
- 10 הקב"ה, ללא הפרעות מצד עניני העולם, כמו התעסקות בפרנסה, שהתבטאה אז בעיקר בעבודת האדמה,
- 11 חרישה וזריעה וקצירה, וכיוצא בזה בשאר הענינים שהיו קשורים אז עם ענין הפרנסה, כי בהיותם
- 12 במדבר, קיבלו מן המוכן את ה"מן" שנתן להם הקב"ה מן השמים, והיו להם מים מבארה של מרים,
- 13 וכן כל שאר הדברים הנצרכים. ולכן טענו שמוטב להמשיך באורח־החיים שבמדבר מאשר להכנס לארץ
- 14 ישראל. כי שם, הרי אפילו במצב הטוב ביותר, יצטרכו להקדיש חלק מהזמן, מסירות ואנרגיה עבור
- 15 ענינים שאינם מצוות באופן ישיר, או לימוד התורה בנוגע למצוות אלו.
- 16 אך על־פי־זה נשאלת השאלה לאידך גיסא - כפי שממשיך ושואל רבינו הזקן: הרי זו טענה צודקת
- 17 - מדוע להקדיש חלק מהזמן עבור עבודת האדמה ושאר עניני פרנסה, בה בשעה שיש אפשרות ובחירה
- 18 להמשיך לחיות במקום שבו מקבלים את כל הצרכים מן המוכן, ויכולים להקדיש את כל הזמן עבור
- 19 לימוד התורה וקיום המצוות?!
- 20 והביאור בזה - כפי שאמר להם משה בשם הקב"ה: "טובה הארץ מאד מאד"³, והיינו, שאף־על־פי
- 21 ששם יצטרכו להתעסק בעבודת האדמה וכל הענינים הקשורים בה, הרי זו הטובה האמיתית עבור כל
- 22 אלו שיעברו מאורח־החיים שהיה במדבר לאורח־החיים שהיה אחר־כך בארץ ישראל, כי רצונו של
- 23 הקב"ה הוא שלא ישארו בלימוד התורה וקיום המצוות כשלעצמם, אלא שעל־ידי־זה ישנו ויבנו את
- 24 העולם להיות כפי רצונו של הקב"ה - "ארץ ישראל", שיהיה ניכר שזהו מקום שחדור עם תורה ומצוותיה.
- 25 ב. והנמשל מזה בנוגע לזמנינו זה:
- 26 אצל כל אדם, יש זמן במשך חייו שבו מקבל מן המוכן את כל צרכיו, וביכלתו להתמסר ללימוד
- 27 והכנה להתנהג בגדלותו כרצון הקב"ה.
- 28 וכיון שכן, יש מקום לומר שהדרך הטובה ביותר למלא רצונו של הקב"ה היא - להמשיך ללמוד
- 29 תורה ולקיים מצוות לעצמו, ללא צורך להתערב בעניני העולם מתוך השתדלות לפעול בעולם.
- 30 ועל זה באה ההוראה (בנוגע לרצונו של הקב"ה) מפרשת שלח - שהשגת המטרה של הלימוד
- 31 בשלימותה היא, בשעה שיהודי מראה שלא זו בלבד שהוא עומד על רגליו מבלי להתפעל מהעולם, אלא
- 32 הוא נעשה כח אקטיבי בעולם לפעול בו שיהיה בהתאם לרצונו של הקב"ה.

(2) פרשתנו (שלח) יג, ג.
(3) שם יד, ז.

(1) ראה לקו"ת ריש פרשתנו (שלח). וראה גם שיחת ש"פ שלח בתחילתה (תורת מנחם ח"ג ע' 132 ואילך). וש"נ.